

Աս Բնէ է գարուստ գոշ աւազակաց,
 Քան թէ գողանալ տալ մահ դասնու թեանց,
 Եղուկ ընթացից բազմամեայ պիաց,
 Ձի զեռ ոչ ժաման ուղւոյն ուղղութեանց,
 Եղուկ և ընդ քե պէրց և ռամկաց,
 Երկինք և երկիր վիպք պատգամաց:

Չայն բան զըպարտութեան ընկալեալ
 նոյն Արմէօն Ապիսիուպոսի՝ սասարէ առ Աի-
 բակոս Արթուղիկոս Աիլիկիոյ. և նա ստարէ,
 ՚ի Պօլիս առ տիրայոս Ղլիզոր մեծիմաստ
 վարժապետն Քեշամալձեան ինգրիկով զպա-
 տասխանին. և որոյ սարսառանեալ ՚ի Շ նոր չս
 Հուգոյն Աստուծոյ՝ յանդիմանէ ըզտա-
 թիւն նոցին բանիւ ճշմարտութեան. կարկէ
 զընդան նորին ոչ ընդարձակիլ ՚ի յաւիտեան:

Ի ՏԻՐԱՅՈՒ ԳՐԻԳՈՐ ՄԵԾԻՄԱՍ
 ՁԱՐԺԱՊԵՏԷ:

Չար է բնաւոր կուրութիւն մտաց,
 Չարագոյն քան դոյն կամաւոր նախանձ:
 Պաշարեալ է քո յայս դառն չարեաց,
 Ոչ ուղիղ դատիս զկարեոր իրաց,
 Չաղգս մեր ողջոյն ողբաս սգազկեաց,
 Թէ են մորրեալ ՚ի յուղիղ շաւղաց,
 Քեղ ասեմ սրբեա՝ ոչ դաշ յարտասուաց,
 Ելլ զակն հոգւոյդ ՚ի կրից մախանաց,
 Տեսցես ճշգրտիւ և ոչ կարծ ՚ի կարծ,
 Թէ ուղիղ գնամք զՏեստ մեր սուրբ հարց,
 Պարծիմք իրաւամբ ՚ի չուք մեր նախնեաց,
 Ձի զաւանդ նոցին պահեմք դեր դգանձ:
 Չեմք ՚ի նեստորի սահեալ ՚ի հերձուած,
 Չոր և նղովիք առնեմք արտաբաձ:
 Իսկ արդ ոչ ասեմք թէ Հոգին Աստուած,
 Բղխի ՚ի յերկուց իւրոց Եւակցաց:
 Քանզի բղխումն է ելումն ՚ի սկզբնէ,
 Որ է առաջին ՚ի կարգ պատճառաց,
 Բղխումն ասել ՚ի յերկուց անձանց,
 Եւ ասել յերկուց նախկին սկզբանց:
 Ապա մորրիք ըստ չարտաբաձաց,
 Չերկու սկզբունք մուծեալ ՚ի Աստուած,
 Իւաւանիմ զՀոգին բղխումն ՚ի հօրէ,
 Չերթ ջուր յախանէ ըստ ուղլս սեաց:

Նոյն էրդ յՈրդոյ որպէս յաղբերէ,
 Ձի առնու յՈրդոյ յանկէտ յախտեան,
 Չայս կանխաւ ուսոյց Հայր մեր լուսազղեաց,
 Չոր խոստովանիմք մինչ յիս կենաց,
 Եթէ Հայր յանձնէ՝ Որդի ՚ի Հօրէ,
 Հոգի ՚ի նոցուց շնչումն կենաց,
 Փախչիմք յապիպեայ յամբարիշտ ուսմանց,
 Որպէս ՚ի թիւնից օձից և կարճաց,
 Ըզմի բնութիւն ասեմք ըստ սուրբ հարց,
 Փոխան մի անձին որ յերկուց՝ ընութեանց,
 Հրաժարեալ հողիք երբեակ կացութեանց,
 Մատչին յանդիման Քննողին գաղտնեաց,
 Որք են կատարեալք գործով բարութեանց,
 Հանգչին ՚ի յերկինս, տեսանին զԱստուած:
 Անհաւատք և չարք անյոյսք ՚ի փառաց,
 Մատնին ՚ի դեհեան՝ ուր լալ է աչաց,
 Իսկ որ անվճար զղջացողք մեղաց,
 Մնան նպաստից սուրբ պատարագաց,
 Տուրք՝ ողորմութիւնք՝ մաղթանք կենդանեաց,
 Գասակից սրբոց առնեն անկասկած:
 Բաց արգարութեան պսակ լուսազանձ,
 Մնան մարմնոյն վարձք մինչ ՚ի կատարած:
 Այլ քան երկու Յովհաննու պապին,
 Անացող եղեն ոմանք տպիտաց,
 Եղին թէ հոգիք ընտրեոց արանց,
 Մինչ ՚ի կատարած ոչ տեսցին զԱստուած:
 Տարն թաթաւեալ զՀաց նուիրաց,
 Չէ նորահնար, այլ աւանդ նախնեաց,
 Տուրմնեան ժողով անշուշտ պատուիրեաց,
 Սրբասուփ ունկ մէն մի երիցանց,
 Ձի յայն պահեցի կենսաձիր այն հաց,
 Թաթաւեալ յարեան ՚ի պէտս հիւանդաց,
 Եյն զի հաղորդել յերկուց տեսակաց,
 Հայրապետք Հոռովայ եղեն կանխասաց,
 Ելլ և ժողովոյն Պարթապիկեայ հարց,
 Ուր Օգոստինոս վարդապետ եկաց,
 Պատուիրէ ջամիկ յարնէն կենաց,
 Հեղով ՚ի բերան ծանր հիւանդաց,
 Բաժակ անապակ նուէր սրբութեանց,
 Ի լուսաւորչէն ուսար ըստ յուեաց:
 Ըզտն Ծննդեան և ըզ Յայտնութեան,
 Տօնել ՚ի մի օր՝ սովորոյթ նախնեաց,
 Չուր զըպարտութիւն անսկիւթ թշնամեաց,
 Նշան խառնման լինիլ ընութեանց:

Թող զի խառնութիւն ըստ ուղիղ մտաց,
 Ի միաւորիչ անշիտիժ իրաց,
 զԱստուածարանին յիշեան զասացուած,
 Քանին և մարմնոյն ըզ նոր խառնուած.
 Ըզ մկրտութիւնն յաշխարհականաց,
 Չասեմք թէ չէ իսկ 'ի լինիլ հարկաց.
 Չօժուան իւղով ծանր հիւանդաց,
 Ընդունիմք մի գոլ խորհրդոց յեթմանց,
 Սիր առնուլ զձէթ իբրև ծէս ազգաց,
 Ի վաղուց 'ի մեզ մնայ խափանած.
 Եւ զ վասն հիւանդաց մաղթանք երկցանց,
 Գիշէր Ժ՝ կոչմամբ ունիմք աննուաց,
 Լուացումն ջուրը մեկնելոց յաստեաց,
 Վասն զգուշութեանն լինին կենդանեաց,
 Չի հոտ մտհարեր ախտից կամ փխրաց,
 Մի՛ տայցեն վնաս յորդոց ընտանեաց,
 Սա չէ 'ի մեզ նոր 'ի ծխից տաճկաց,
 Չի լինէր 'ի գիրս հետք յիշատակաց,
 Խաչեցար ասել յերս սրբասաց,
 Էին սովորութիւն ամենայն ազանց,
 Ի զէմն Արդւոյ այս բան մաղթանաց,
 Յայտնի վկայեն որք չունին նախանձ,
 Թափիչն Պատրոս գայլն գիշախանձ,
 Անձանսթ է մեզ և մեր սուրբ հարանց,
 Մտնաղ անուանեալ ուտեստ ալքատաց,
 Ոչ է հրեարէն 'ի հին օրինաց,
 Քաջ 'ի Շնորհալոյնն ուսիր գրութեանց,
 Եւ մի՛ միւսանդամ լինիլ զըսասաց,
 Վատել զճրագ՝ յօրն նաւակատեաց,
 Է 'ի Սաղմեան արարողութեանց,
 Չի վատին յայնժամ հոգի մոռնողինաց,
 Ի մի ճրագէ Քրիստոսի Շիրմաց,
 Երկրպարութիւն խուռն ուխտաւորաց,
 Ոչ է ճրագին, այլ գերեղեանաց,
 Չոր բացածանոց արքունի մեծաց,
 Կրութիւն ազգիս 'ի դատին Յունաց,
 Տալ զմարմնաւորս ընդ հոգեորաց,

Է ողորմութիւն, չէ դին շնորհաց,
 Գննէ Պօղոսի լուր յորդոսանաց,
 Լուեցո՛ր զլեզուդ 'ի բանասանաց,
 Չի ընդ հոգեւոր մերոց սիրմանեաց,
 Մեծ ի՞նչ է ասէ հունձք մարմնաւորաց,
 Չի թէ ոչ այսպէս տուրք ստարարաց,
 Սակ ինչ համարեր անգին պարզեաց,
 Արդ եթէ իցէ ակն հոգւոյդ բաց,
 Տեսցես բաղմամբիւ յազգիս իրազաց,
 Որք թէ արուսթնոց տեղեակ դիտութեանց,
 Թէ աստուածայնոց վարդապետութեանց,
 Քաջ դիտեն զոր են սահմանք 'ի նախնեաց,
 Եւ զոր նորամուտ յետ ժամանակաց,
 Հաստ խորհրդոց որ քստ հրամանաց,
 Եւ որ միջոցիւ առիթ փրկութեանց,
 Ըզ պակասութիւն մասնաւոր անձանց,
 Ազգին վերածել չէ բարեմուտաց,
 Որ ազգի անհատ, ասան աննախանձ,
 Չերժ գտանիցի 'ի պակասութեանց,
 Պապեն արձակին զմեղուցեարն անդարձ,
 Ըստ չափոյ խուղմանց մարդկեղէն չարեաց,
 Չայնիւ նուազել զերգ շարականաց,
 Մեղ աւանդեցին հարք աստուածազոբաց,
 Եթէ մե՞ղ ինչ է՝ աղղ արա՛ համայնց,
 Չի մի՛ որ երգովք օրհնեացէ զաստուած,
 Արդ ծանուցից քեզ և քո նմանեաց,
 Չի զրջու և մեր լինիմք զինազոբաց,
 Ել մեզ ախոյեան որպէս քաջ արանց,
 Քեզ և մեզ բաւ է զէն բանից սուրբ հարց,
 Տես գտահաւատչեայն յայս զոյն զրուած,
 Գտանիցի՞ն հետք բանից լուտանաց,
 Իրազեկ եղեալ մեր ախորժակաց,
 Այնպէս փութացին լինիլ զիմանկաց,
 Տեսի 'ի գրիդ բան զըսարտութեանց,
 Յայտնի նշանակ պարսաւադիտաց,
 Ես զայն ճանապարհ կալայ և կալայց,
 Արպէս վայելէ ճշմարտասիրաց.

Ի ՏՕՆԻ ՍՐՔԱՅ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ

Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի:

Գիտեմ՝ քաղցր է Ձեզ յեղիղել ճառ ներբողեան յայտ՝ աւուր,
 Ըզ Վարդանանց սուրբ յիշատակ տօնել երգօք քաղցրալուր.
 Գիտեմ՝ խայտան յեռանդն հոգւոյ աղղասեր սիրտք Ձեր քնքուշ -
 Երբ յԱւարայր սլացեալ մտօք քաջացն զգործս ամէք յուշ: